

نامه به آی تی یو سی درباره بازداشت شیث امانی و تشدید فشار بر کارگران در اول ماه مه

اتحادیه آزاد کارگران ایران

شانزدهم اردیبهشت ماه هشتاد و هفت

از: اتحادیه آزاد کارگران ایران

به: کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری

موضوع: بازداشت شیث امانی و تشدید فشار بر کارگران در اول ماه مه

رودهای فراوان

دوستان و همکاران گرامی

امسال بنا بر سنت چند ساله ی گذشته و علیرغم فشارهای طاقت فرسایی که در این سالها متحمل شده ایم، اتحادیه ما و معدود تشکلهای کارگری مستقل موجود، تصمیم به گرامیداشت پر شکوه تر این روز گرفتیم، اما در آستانه اول ماه مه شیث امانی از بنیانگذاران اتحادیه آزاد کارگران ایران و رئیس هیئت مدیره این اتحادیه در دوره قبل را بطور غیرمترقبه و با هدف ایجاد رعب و وحشت در میان کارگران بازداشت و روانه زندان کردند. شیث امانی یکی از کارگران اخراجی نساجی کردستان و سالها نماینده کارگران این کارخانه بود. وی پارسال در مراسم اول ماه مه بازداشت و بمدت ۴۲ روز در زندان بود. دادگاه بدوی، ایشان و صدیق کریمی یکی دیگر از اعضای هیئت مدیره اتحادیه ما را به دو سال و نیم زندان محکوم کرده بود و آنان با وثیقه ۵۰ میلیون تومانی آزاد شده و منتظر صدور حکم دادگاه تجدید نظر بودند. آقای شیث امانی در مورخه ۸۷/۲/۳ برای تعویض سند ملکی خود به دادگاه مراجعه کرده بود که همانجا و بدون ابلاغ قبلی حکم دادگاه تجدید نظر به ایشان و وکیلش، بازداشت و روانه زندان شد.

از نظر ما بازداشت ناگهانی شیث امانی در آستانه اول ماه مه هدفی جز ایجاد وحشت در میان کارگران برای ممانعت از برگزاری مراسم این روز نداشت کما اینکه اقدامات بعدی نیروهای انتظامی و امنیتی صحت این ادعا را ثابت کرد.

۱- علیرغم پیگیرهای مکرر مسئولین اتحادیه ما در سنجج برای دریافت مجوز جهت برگزاری مراسم اول ماه مه، فرمانداری این شهر مجوز را صادر نکرد و به دلیل فشار نیروهای امنیتی، دوستان ما ناچار شدند بدون فراخوان گسترده ای این مراسم را در بیرون از شهر سنجج برگزار نمایند.

۲- در تهران صدها نیروی امنیتی و انتظامی با به محاصره در آوردن پارک چیتگر و بستن دربهای آن و ایجاد رعب و وحشت از طریق نمایش قدرت با نیروهای موتور سوار و یگان ویژه، جلو برگزاری مراسم اول ماه مه در این پارک را گرفتند.

۳- در سنجج شش نفر از شرکت کنندگان در مراسم اول ماه مه در مقابل سازمان تامین اجتماعی را بازداشت کردند

(این افراد هم اکنون آزاد شده اند)

۴- در عسلویه بنا به فراخوان اتحادیه ما، کارگران هنگامی که در حال جمع شدن برای برگزاری مراسم اول ماه مه بودند با نیروهای انتظامی مواجه شدند که این نیروها با جمع آوری پلاکاردهای کارگران سه نفر از آنان به نامهای جوانمیر مرادی عضو اصلی هیئت مدیره و طه آزادی عضو علی البدل هیئت مدیره اتحادیه ما و یک کارگر دیگر به نام سعید حضرتی را بازداشت کردند. جوانمیر مرادی و طه آزادی از لحظه بازداشت و با دستبندی که از پشت بردستهای آنان زده اند و تا کنون آنرا باز نکرده اند همچنان در اختیار نیروهای اطلاعاتی قرار دارند و امروز خانواده اش را با وی ممنوع الملاقات کردند.

۵- در شهر اشنویه اتحادیه ما به همراه برخی دیگر از فعالین مدنی این شهر قصد برگزاری مراسم اول ماه مه را داشتند که سه نفر از این فعالین مدنی به نامهای نسرین محمودی آذر، حمید اطهاری و آرام ابراهیم خاص روز قبل از اول ماه مه در سرکار هایشان بازداشت شدند و تاکنون بجز نسرین که با قرار وثیقه آزاد شده است دوفرد دیگر همچنان در بازداشت بسر می برند.

۶- اتحادیه ما به دلیل فشارهای موجود مراسمی را که در مقابل اداره کار شهر کرمانشاه تدارک دیده و فراخوان داده بود عملاً نتوانست برگزار نماید.

تمام اینها در شرایطی است که:

۱- سال گذشته ۶ نفر از کارگران شرکت کننده در مراسم اول ماه مه شهر سنندج را به جرم شرکت در این مراسم شلاق زدند و علیرغم خواست میلیونها کارگر در ایران و جهان برای آزادی منصور اسالو، وی همچنان در زندان است و حدود سی نفر از کارگران عضو سندیکای کارگران شرکت واحد همچنان از کار خود معلق هستند و بطور مرتب به دادگاه احضار میشوند.

۲- ۵ نفر از کارگران شرکت نیشکر هفت تپه را به دلیل دفاع از حقوق صنفی شان اخیراً به دادگاه فراخوانده و بیش از صد نفر از کارگران شرکت نورد و پروفیل ساوه و یخچال سازی مرودشت را در اواخر سال گذشته و اوایل امسال بدلیل شرکت در اعتصابی کوتاه مدت از کار خود اخراج کرده اند. همچنین ایجاد تشکلهای کارگری در مراکز تولیدی و صنعتی ممنوع است و هر کارگری که اقدام به ایجاد تشکل مستقل بنماید بلافاصله بازداشت و از کار اخراج میشود.

۳- مسئله تعویق پرداخت دستمزدها در سال گذشته سیر بسیار صعودی را طی کرد و صدها مرکز تولیدی و صنعتی و خدماتی از پرداخت بموقع دستمزدهای کارگران خودداری کردند بطوریکه این مسئله در حال حاضر به یک شیوه روتین در پرداخت دستمزدها تبدیل شده است و روزی نیست که دستمزد کارگران دهها مرکز تولیدی و صنعتی با تعویق های از یک ماه تا دو ساله پرداخت نشود.

۴- در اولین روزهای سال جدید حدود پنجاه هزار کارگر از کار خود بیکار و اخراج شدند. این کارگران به دلیل ممنوعیت تشکل مستقل کارگری در محیطهای کار هیچ پشتوانه ای برای دفاع از حقوق صنفی خود ندارند. این اخراج سازیها باعث شده است تا روز بروز بر تعداد کودکان کار در ایران افزوده شود.

۵- در تعیین حداقل دستمزدها نماینده های مستقل کارگران در جلسات تعیین دستمزدها حضور ندارند و همین امر باعث شده است تا امسال نیز همچون سالهای گذشته دستمزدی زیر خط فقر به مبلغ ۲۱۹۶۰۰ تومان به عنوان حداقل دستمزد کارگران تعیین شود. این در حالی است که فقط اجاره بهای منزل مسکونی در مراکز استانها که ۹۰ درصد کارگران در

آنها سکونت دارند بطور متوسط در سطح کشور ۳۰۰ هزار تومان در ماه است و از سوی دیگر بدلیل عدم اجرای طبقه بندی مشاغل در بسیاری از کارخانجات، اکثریت عظیم کارگران فقط همین حداقل دستمزد را دریافت کرده و از طرف دیگر بخش مهم و قابل توجهی از کارگران بویژه کارگران زن، حتی این حداقل دستمزد را نیز دریافت نمیکنند.

دوستان گرامی

اتحادیه ما ضمن قدردانی از اقدامات تا کنونی شما در مورد کارگران ایران، از شما انتظار دارد تا نسبت به تداوم بازداشت منصور اسالو، شیث امانی، جوانمیر مرادی، طه آزادی، حمید اطهاری و آرام ابراهیم خاص مراتب اعتراض خود را به دولت ایران اعلام دارد و از طرف دیگر با توجه به نزدیکی تاریخ برگزاری اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار و با عنایت به اینکه دولت جمهوری اسلامی ایران عضو سازمان جهانی کار است و کارگران ایران نیز نماینده مستقلی در این اجلاس ندارند، ما از شما می خواهیم تا به نمایندگی از اتحادیه ما، مسائل مطروحه در این نامه را به مثابه نقض شدید حقوق پایه ای کارگران ایران در اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار مطرح نمائید.

با احترام

اتحادیه آزاد کارگران ایران

رونوشت به گلوبال یونیون و سازمان جهانی کار جناب خوان سوامایا

۱۳۸۷/۲/۱۶

www.ettehade.net

k.ekhraji@gmail.com